

پنجشنبه ۲۵ اردیبهشت ۱۴۰۳ | صفحه ۱۰ هزار تومان | دوره سوم سال سوم | شماره ۵۰۲
www.hammihanonline.ir

آموزش و پرورش و راه گمشده

یادداشتی از **افشین امیرشاهی**
به بهانه شکایت علیه عوامل یک سریال

می خواهیم به خانه برگردیم

روایت **ندا الساوی** خبرنگار نیولاینز
از وضعیت فلسطینی های غزه در مصر

حقوقدان بین المللی ایران

بازخوانی کارنامه **جلال عبده**
از عضویت در شورای امنیت تا حاکم گینه

درآمد هزار میلیارد تومانی از قطع درختان

بررسی عملکرد شهرداری تهران در قبال پارک ها و فضای سبز پایتخت

گزارش رسانه ۲۳

تحلیل استادان علوم سیاسی از وضعیت ثبات مدیریتی در دولت سیزدهم

سنجش گزارشها و آمارها

ارزیابی کارشناسان از اطلاعاتی که رئیس درباره عملکرد اقتصادی دولت و دستاوردهای آن در مصاحبه تلویزیونی ارائه داد
با گفتارهایی از: مرتضی افقه محمد تقی فیاضی منصور غیبی

۱۰۰۰ روز تغییرات

بازهم گفت و گوی یک طرفه

بررسی مصاحبه سه شبه شب رئیس جمهور با صدا و سیما و خودداری او از گفت و گوی رسانه های منتقد
با گفتارهایی از: مجید رضائیان محمد مهاجری سعید شریعتی

شالوده دولت رئیسی مجموعه ای از جریانات تندرو انقلابی و افراطی بوده و هستند که طرح و برنامه مشخصی در عملکرد آن ها به چشم نمی آید و به همین دلیل نیز در هیچ کدام از عرصه ها، از عرصه سیاست خارجی گرفته تا اقتصاد، محیط زیست، مدیریت دانشگاه ها و... نقشه راهی مشخص نشده است. با توجه به وضعیت موجود باید گفت که این دولت در این مدت به جز شعارها و کلی گویی ها برنامه تخصصی نتوانسته ارائه دهد. البته یک بخشی از نداشتن طرح، برنامه و انسجام فکری و عملی مربوط به نوع حکمرانی کشور بوده است اما ویژگی مهم دیگری که در این دولت دیده می شود، مخالفت با جریانات آزادی خواه و دموکراسی خواه بوده و اینکه همه مشکلات را به گذشتگان نسبت دهند. در واقع مسئولیت ناپذیری و پاسخگو نبودن، مهمترین ویژگی دولت رئیسی است.

مسئله بی ثباتی به سرشت دولت و سیاست در ایران باز می گردد که سرشتی نیمه ایدئولوژیک - نیمه قبیله ای دارد. البته نگاه ایدئولوژیک اصل نیست و بیشتر نمایشی است اما نگاه قبیله ای بیشتر حاکم است که بر اساس آن تنها افراد مورد اعتماد خودشان قابل قبول هستند و اصالت با وفاداری است، نه با تخصص. اصالت با تعهد به آن فرد، نه به معنای اخلاقی بلکه در واقع وفاداری به فرد مطرح است. بعلاوه نوعی بی اعتمادی به نخبگان وجود دارد و وقتی یک رئیس عوض می شود، فکر می کنند کار مندها نیز آدم رئیس قبلی هستند و باید کنار گذاشته شوند. در واقع در بوروکراسی ما از وزرا گرفته تا رده های پایین، اصالت با تخصص نیست و تقسیم کار تکنیکی نیست، بلکه بیشتر ملاحظاتی موقعیت و سیاست و بازنمایی های تبلیغاتی و نمایشی از خود اولویت پیدا می کنند و در چنین فضایی شاهد تغییرات عجیب و غریب هستیم.

گزارش سیاست ۴-۵

صادق زیناکلام استاد علوم سیاسی دانشگاه تهران

ابوالفضل دلوری استاد علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی

سرمقاله

شبه گفت و گو تا کی؟

ولی همچنان وعده ۴ میلیون مسکن را تکرار می کند. یاد باره رشد ۲۲ درصدی کالاهای اساسی سخن می گوید در حالی که تورم مواد غذایی ۱/۵ برابر تورم سایر کالاها و خدمات است. باز حضور ۲۵ میلیونی مردم در برنامه های فرهنگی سخن می گویند در حالی که این برنامه ها تعریف نشده هستند و اصولاً آمار فاقد ارزشی هستند. یا از الزام به رعایت قانون حجاب می گویند ولی نمی گویند که اگر اجرا شود میلیون ها زن را باید محکوم کرد و توجه نمی کنند که قانون باید برآمده از مردم باشد. درباره خیلی چیزها سخنی نمی گویند آنچه هم که می گویند یکسویه و بدون چالش است. ای کاش در قالب سخنرانی بود که البته هر روز انجام می شود. درباره سیاست خارجی نمی خواهیم بحث و احتجاج کنیم ولی نسبت به ادعاهای دیگر ایشان حرف های زیادی است. ←

انتخابات درباره تورم چنان اظهار نظر قاطع می کرد و قول نصف و تک رقمی کردن آن را می داد، اکنون پس از حدود ۲۳ ماه تازه دلایل وجود تورم را برای مردم شرح می دهد و اینکه تورم وارد کانال ۳۰ درصد شده است. یا اعلام می کند که تاکنون ۱۳۰ هزار واحد مسکونی نیمه کاره دولت قبلی را واگذار کرده

چندی پیش گزارشی در نقد عملکردهای جاری نوشتیم و تاکید کردیم که آقای رئیس جمهور یا دیگر مقامات هیئت دولت بپذیرند که بارسانه های مستقل گفت و گو کنند. به جای اجابت این خواسته ساده، علیه این سرمقاله مصاحبه و در روزنامه دولت منتشر کردند. خوب! نیازی به این اقدام نبود. می آمدند و با هم گفت و گو می کردیم. آن را که حساب پاک است، از محاسبه چه پاک است؟ به علاوه، این قاعده بدیهی در سیاست امروز است که مسئولین پاسخگوی کارهای خود باشند. ولی باعث تأسف است که بگوییم نه تنها به این شیوه متعارف تن نمی دهند بلکه برعکس بر شبه گفت و گوهای خود بارسانه رسمی ادامه می دهند. برای چندمین بار آقای رئیس جمهور سه شبه شب در تلویزیون حاضر شدند و دوباره مطالب گذشته را یکسویه تکرار کردند؛ مطالبی که پرسش های مهم را پاسخ نمی دهد. کسی که پیش از